

изгсвихасе (іоше) ꙗко утробѣ (матерна) ѿнѣа които говоратъ лъжа.

4 Иматъ отровѣ, както отработата змѣйна: различни (сѣ) на глѣхата аспѣда, (която) затика ушите си:

5 Които нерачи да чѣе гласѣтъ на-чародѣите, които вѣлюватъ толкѣва искѣснѣ.

6 Боже, съспи имъ зѣбѣте во устата имъ: Господи, расъспи предните зѣбѣ на-львовете.

7 Нека се проліѣтъ както вода, (и) нека се разсыпатъ: ще фѣрла стрѣлыте твоѣ, до гдѣто да се истребатъ.

8 Каквото пѣрзолѣкъ, нека заминатъ проліани: (каквото) метнато дѣте на-женѣ, нека не видатъ слѣзницето.

9 Преди да пораснатъ тѣрнѣте ви, (до толкѣва) щото да быдатъ низки дрѣвеса, живы, както во гнѣвѣ, ще ги дръпне съ бѣренѣ вѣтрѣ.

10 Праведно ще се зарадѣва, когато види отмѣщеніето: нозѣте си ще ѣмѣе въ крѣвѣта на-нечестивыѣтъ.

11 И секой ще рече: ѿстина (се намира) плодъ за праведныѣтъ: ѿстина съществѣва Богъ, който ѣ сдѣла на землѣта.

ПСЯЛОМЪ нн.

(Давидъ като се намираше въ бѣдство, предлага на Господа страданіето, въ което беше пристигналъ; и уповаше на Бога че ще го избави ꙗко противниците мѣ.)

За първѣя пѣвецъ, (надъ) Ал-ташхѣлъ, Миктамъ Давидовъ, когато прати Сабаъ стражѣ да чѣватъ кѣщата (въ която беше Давидъ), за да го ѣбѣтъ.